

Robert Pedersen: Hr. Bernhard Baunsgaard kom med en meget relevant indvending i første omgang, da han sagde, at § 11 var formuleret forkert. Jeg vil meget gerne gå med til en fornyet udvalgsbehandling, så det kan blive formuleret, at formændene for amternes programudvalg deltager i møder med radiorådet i egenskab af programudvalg. Så er der sket den imødekommelse. Jeg mener, at det er korrekt, og så kan vi tage det til behandling.

Jeg vil gerne sige én ting til hr. Erhard Jakobsen om hans bemærkning i første omgang om den modtagelse, han fik i udvalget. Der var to punkter, hvor jeg kan sige at stemningen var almindelig enighed. Det ene var, at vi blev forskrækkede over, at privatpersoner kunne låne båndoptagere i Danmarks radio og gå ud og bruge Danmarks radios navn og interviewe. På samme måde skal man selvfølgelig ikke kunne låne en knippel på en politistation eller en raslebøsse hos Kirkens Korshær. Jeg mener, det er farligt. Men det kan vi jo ikke lovgive om. Vi må bare gøre opmærksom på, at vi synes, det er forkert, og i retningslinjerne for, hvordan man arbejder derude, må det slås fast, at det kun er ansvarlige medarbejdere, der kan gå rundt og handle på Danmarks radios vegne.

Det andet var dette med den varme grød. Jeg mener heller ikke, vi kan lovgive om den styrke, den kompetence og den indflydelse, de enkelte mennesker får i radiorådet. Det afhænger af deres egen indsats. Men jeg synes nok, at hr. Erhard Jakobsen overser, at radionævnet for det første har mulighed for at få sine udtalelser offentliggjort, og at det for det andet kan give Danmarks radio besked på, at den beslutning, der er truffet, skal offentliggøres på et ganske bestemt tidspunkt. I en klagesag som den, vi var enige om, og hvor vi støttede komiteens synspunkter, sagen fra Lolland, var der helt åbenbart en opgave for radionævnet. Det vil danne præcedens, at den slags misbrug af enkeltpersoner, firmaer og institutioner ikke længere kan forekomme.

Derfor synes jeg, hr. Erhard Jakobsen undervurderer den meget væsentlige paragraf, der i sig selv motiverer en ny revision så meget, at hvis det bare var den, ville hr. K. Helveg Petersen også have stemt for den.

Bernhard Baunsgaard: Jeg takker for tilsagnet om, at vi kan behandle det problem, jeg rejste, i udvalget igen.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til hr. Erhard Jakobsen, der ikke delte min glæde over radionævnet og ikke mente, at man derigennem sikrer en bedre behandling af klager. Al erfaring viser, at det er nemmere at komme igennem med en klage, når det er et råd eller et udvalg, der er nedsat uden for den institution eller det område, hvorom klagen drejer sig. Med hensyn til det tidsmæssige, er det vist også en erfaring, at det ikke altid er det store råd, der arbejder hurtigt. Det er vistnok snarere erfaringen, at et lille råd arbejder hurtigt. Derfor er jeg optimistisk med hensyn til den berede stilling for borgerne i dette land.

Så har jeg en bemærkning om det, hr. Johan Philipsen sagde om møder med de lokale radioråd. Ja, nu skal vi naturligvis have dem. Det kommer der til at stå i loven, ikke med min gode vilje, men det var, som jeg sagde før, en af de kameler, vi har slugt. Men det må være ganske klart, at disse møder med de lokale radioråd på ingen måde må spolere det værdifulde, der har været i de almindelige lyttermøder landet over; de må fortsætte ved siden af. De har slet ikke været nævnt heroppefra, men det er dog en erfaring, at de almindelige lyttermøder har givet radiorådet og Danmarks radio kontakt med lyttere og seere, der er ganske almindelige mennesker, som ikke er valgt til noget særligt, men som netop derfor er så værdifulde for ledelsen, for radio-medarbejderne og for medlemmerne af radiorådet at diskutere med.

Må jeg lige sige om de kulturelle udvalg eller de lokale radioråd, der skal nedsættes efter § 11, at det er overladt helt til amterne at nedsætte disse udvalg, men jeg håber meget, at amterne er så fornuftige, at de bruger deres kulturelle udvalg som lokale radioråd. Hvis amterne gør det, vil man i vid udstrækning undgå den frustration, der efter min mening er en stor fare for, fordi der ikke er et ganske bestemt afgrænset område, som disse lokale råd har ansvaret for. Hvis jeg nu skal være lidt drilsk, vil jeg sige, at jeg håber, at amterne er lidt mere fornuftige, end vi er herinde, nemlig så fornuftige, at de bruger nogle udvalg, de i forvejen har, og ikke som vi tror, at der skal